

Щодня в подвір'я наше заліта...

Максим Рильський

Щодня в подвір'я наше заліта
Упертий дятел. Сяде на колоді —
І стук та й стук, що й переслухатъ года.
Мурко вже закрадався до хвоста
І сьак і так, неначе справжній злодій,—
Та де там! Раз — і знявся, й полетів,
Ниряючи над снігом синюватим...
Ех, Мурку, Мурку! Ще б чого схотів!
Адже не кожне родиться крилатим!

Вересень, 1927 р.